

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 5Spv/2/2020
Identifikačné číslo spisu: 6018200810
Dátum vydania rozhodnutia: 30. januára 2023
Meno a priezvisko: Mgr. Kristína Babiaková
Funkcia: predseda senátu, sudca spravodajca
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:6018200810.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kristíny Babiakovej (sudkyňa spravodajkyňa) a sudkýň JUDr. Kataríny Benczovej a JUDr. Zuzany Šabovej, PhD., v právnej veci žalobcu: MTH, s. r. o., Šúrska 5, 900 01 Modra, IČO: 35 931 850, právne zastúpený: JUDr. Svetozár Juran, so sídlom Dúbravská cesta 9, P. O. Box 107, 840 05 Bratislava, proti žalovanému: Úrad priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky, Jána Švermu 43, 974 04 Banská Bystrica, za účasti ďalšieho účastníka konania: Jozef Hanuš - INMAT, J. Kráľa 58, 956 17 Solčany, IČO: 14 098 318, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia predsedu žalovaného č. PÚV 5094-2005/ÚV 4373 II/37-2016 zo dňa 22. apríla 2016, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/154/2018-134 zo dňa 25. septembra 2019, takto

r o z h o d o l :

- I. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť zamietá.
- II. Účastníkom konania právo na náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

I.

Priebeh administratívneho konania

1. Úrad priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky (ďalej len „prvostupňový orgán“) rozhodnutím zn. PÚV 5094-2005/ÚV 4373 I-11-2015 zo dňa 23. marca 2015 návrh na výmaz úžitkového vzoru č. 4373 s názvom „Plynový konvekčný ohrievač“ (ďalej len „napadnutý úžitkový vzor“ alebo „úžitkový vzor č. 4373“) majiteľa: Jozef Hanuš - INMAT, J. Kráľa 58, 956 17 Solčany (ďalej len „ďalší účastník“), podaný navrhovateľom MTH, s.r.o., Šúrska 5, 900 01 Modra - žalobca, zamietol podľa § 44 ods. 1 písm. f) zákona č. 517/2007 Z. z. o úžitkových vzoroch (ďalej len „zákon o úžitkových vzoroch“) v nadväznosti na § 1 a § 4 zákona č. 478/1992 Zb. o úžitkových vzoroch.

2. Žalobca návrh na výmaz odôvodňoval tým, že napadnutý úžitkový vzor nespĺňal v čase jeho prihlásenia podmienky na zápis do registra úžitkových vzorov, a to podmienku novosti a podmienku presiahnutia rámca prostej odbornej schopnosti v zmysle § 1 a § 4 zákona č. 478/1992 Zb. o úžitkových vzoroch, pretože napadnuté riešenie je známe napríklad z úžitkového vzoru č. 2156 (ďalej

aj „úžitkový vzor č. 2156“), ktorý obsahoval všetky podstatné znaky nárokov na ochranu úžitkového vzoru. Svoje tvrdenia preukazoval predloženými dokumentami D1 až D5:

- D1 - úžitkový vzor č. 2156 s názvom „Plynový radiátor“,
- D2 - návod na montáž, obsluhu a údržbu plynového radiátora PR 2-4-5 vyrábaného spoločnosťou MODRATHRERM spol. s r.o., Šúrska 5, Modra, podľa úžitkového vzoru č. 2156,
- D3 - znalecký posudok č. 11/2005, ktorý vypracoval znalec D.. B.. L. T., D.,
- D4 - oznámenie I.G.C. STROJAL, s.r.o. Žiar nad Hronom,
- D5 - znalecký posudok č. 7/2011 s dodatkom, ktorý vypracovala znalkyňa Q. F..

3. Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal žalobca rozklad, ktorý žalovaný rozhodnutím sp. zn. PÚV 5094-2005/ÚV 4373 II/37-2016 zo dňa 22. apríla 2016 (ďalej len „rozhodnutie žalovaného“) zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

4. Z rozhodnutia žalovaného vyplýva, že pre posúdenie novosti a prekročenia rámca prostej odbornej schopnosti je kľúčovým definovanie relevantného stavu techniky. Za stav techniky sa považoval všetko, čo bolo kdekoľvek pred dňom, od ktorého patrí prihlasovateľovi právo prednosti, sprístupnené verejnosti akýmkoľvek spôsobom. Všetky okolnosti ohľadom skoršieho zverejnenia musia byť preukázané stranou, ktorá vznáša námietku voči chránenému technickému riešeniu. Dôkazom o zverejnení sa rozumie priamy dôkaz pozostávajúci z dostupných a overiteľných faktov a údajov.

5. Podľa žalovaného prvostupňový orgán správne porovnal napadnuté riešenie len s riešeniami predstavujúcimi relevantný stav techniky, ktoré sú obsiahnuté v dokumentoch D1 a D2, a keďže v žiadnom z nich sa nenachádzali všetky podstatné znaky riešenia tak, ako sú opísané v hlavnom nároku na ochranu napadnutého úžitkového vzoru (bol konštatovaný rozdielny tvar spaľovacej komory, tvar koncovky dymovodu a rozdiely v kryte radiátora, resp. ohrievača), správne konštatoval, že napadnuté riešenie je nové. Poznamenal, že aj zo samotnej argumentácie žalobcu v podanom rozklade je zrejmé, že on sám súhlasí s tým, že medzi napadnutým úžitkovým vzorom a úžitkovým vzorom žalobcu podľa dokumentov D1 a D2 existujú rozdiely, pričom sa dokumentmi D6 a D7 snažil preukázať, že na základe zásahu do konštrukčných častí (spaľovacej komory a koncovky dymovodu) ohrievača žalobcu došlo k zhoršeniu úžitkových vlastností ohrievača ďalšieho účastníka.

6. Žalovaný v dôvodoch napadnutého rozhodnutia konštatoval, že žalobca bagatelizuje konštrukčné rozdiely porovnávaných zariadení. Konštrukčný rozdiel (prechod medzi horákovou a spalínovou časťou) považoval žalovaný z obrázkov aj popisu porovnávaných riešení za viditeľný a merateľný, a sám o sebe by postačoval na konštatovanie novosti. Navyše, boli konštatované okrem uvádzaného rozdielného tvaru spaľovacej komory aj rozdiel v koncovke koaxiálneho dymovodu a v riešení vonkajšieho krytu. Nestotožnil sa s námietkou žalobcu, že kryt radiátora s perforáciami je len dizajnovou záležitosťou a uznal za správnu argumentáciu prvostupňového orgánu ohľadom krytu, ktorý má aj odlišné technické účinky na vrstvenie teplotných zón v miestnosti a nadmerné prehrievanie povrchu telesa. Zároveň poukázal na to, že aj znalkyňa v namietanom dokumente D5 potvrdila, že tvar vonkajšieho krytu, umiestnenie a tvar vonkajších výduchov majú vplyv na bezpečnú povrchovú teplotu výrobku.

7. K námietke, že došlo k zhoršeniu úžitkových vlastností ohrievača, a teda nemalo byť uznané prekročenie rámca prostej odbornej schopnosti, resp. vynálezcovskej činnosti napadnutého riešenia žalovaný uviedol, že v zhode s prístupom Európskeho patentového úradu na priznanie alebo nepriznanie vynálezcovskej činnosti nie je potrebné, aby posudzované riešenie prinášalo technický pokrok vo vzťahu k známym riešeniam. Ide o stanovenie toho, či posudzované riešenie je pre odborníka na základe existujúceho stavu techniky zrejmé alebo nie.

8. Nesúhlasil s tvrdením žalobcu v rozklade, že prvostupňový orgán sa formalisticky stotožnil s tvrdením majiteľa a nekonal v intenciách rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici. Žalovaný konštatoval, že prvostupňový orgán zohľadnil všetky navrhovateľom uvádzané skutočnosti, vrátane znaleckých posudkov a akceptoval tiež závery rozsudku krajského súdu. Zdôraznil, že samotné závery

znalca vo vzťahu k posúdeniu podmienok novosti a presiahnutia prostej odbornej schopnosti, resp. vynálezcovskej činnosti nemožno pokladať za záväzné pre úrad, a to jednak z dôvodu, že predložené znalecké posudky sa týkali porovnávania konkrétnych zariadení navrhovateľa a majiteľa na trhu, a nie porovnávania napadnutého úžitkového vzoru s namietanými riešeniami podľa dokumentov D1 a D2, ako aj preto, že podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Sžh/1/2010 zo 7. decembra 2010 posúdenie technického stavu veci v konaniach pred úradom patrí do predmetu pôsobnosti úradu, a preto nie je možné na tento predmet ustanoviť znalca.

9. K námietke, že úrad poskytuje ochranu plagiátorovi, ktorý podľa navrhovateľa ukradol a zneužil jeho výkresovú dokumentáciu, žalovaný uviedol, že nepatrí do jeho kompetencie riešiť spory, ktoré sa týkajú napríklad posúdenia otázky, kto je skutočným pôvodcom technického riešenia, a či došlo k odcudzeniu a zneužitiu výkresovej dokumentácie pred prihlásením napadnutého riešenia na ochranu. Súdny spor, ktorý vedú účastníci predmetného výmazového konania medzi sebou, a ktorý sa týka nekalosúťažného konania majiteľa, ktorého sa mal tento dopustiť tým, že odcudzil a/alebo zneužil výkresovú dokumentáciu žalobcu, v rámci ktorého boli vypracované aj predložené znalecké posudky D3 a D5, sa týka konkrétnych výrobkov, ktoré majú účastníci sporu umiestnené na trhu. Na rozdiel od tohto súdneho konania úrad vo výmazovom konaní posudzoval splnenie podmienok ochrany zariadenia definovaného znakmi uvedenými v nárokoch na ochranu napadnutého úžitkového vzoru, a nie konkrétneho výrobku na trhu, pričom tieto znaky porovnával so znakmi riešení, ktoré sú opísané v tých namietaných dokumentoch, ktoré boli posúdené ako dôkazy tvoriace relevantný stav techniky, t. j. v dokumentoch D1 a D2.

II.

Priebeh konania pred správnym súdom a jeho rozhodnutie

10. Proti rozhodnutiu žalovaného podal žalobca správnu žalobu na Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „správny súd“), ktorou žiadal zrušiť rozhodnutie žalovaného a vec vrátiť na ďalšie konanie.

11. Poukázal pritom na skutočnosť, z predložených znaleckých posudkov v administratívnom konaní vyplýva, že plynový ohrievač Flamenco (ktorý mal byť vyrábaný podľa úžitkového vzoru č. 4373 s názvom „Plynový konvekčný ohrievač“) je vo všetkých konštrukčných znakoch zhodný s Plynovým radiátorom PR žalobcu. Preto úžitkový vzor č. 4373, resp. riešenie v ňom obsiahnuté nemohlo predstavovať prekročenie rámca prostej odbornej schopnosti a ani nemohol byť považovaný za nový. Zo znaleckých posudkov žalobca vyvodzuje, že predložené výkresy Plynového ohrievača Flamenco sú tvarovo, konštrukčne, rozmerovo úplne identické, aj čo sa týka konštrukčno-kresliacej techniky grafického stvárnenia a rukopisu autora-zhotoviteľa s výkresmi Plynového radiátora PR. Jediná odlišnosť je v rohovej pečiatke výkresov Flamenco, v menách autorov a dátume. Z uvedeného znalci vyvodzujú, že všetky predložené výkresy Flamenco spoločnosti Sepro spol. s.r.o. sú v skutočnosti výkresmi Plynového radiátora PR a do týchto výkresov boli vykonané zmeny dodatočne v elektronickej forme. Žalobca zastáva názor, že význakové časti uvádzané v nárokoch na ochranu úžitkového vzoru č. 4373 ohrievača Flamenco, ktorými majiteľ obhaja novosť a presiahnutie odbornej schopnosti namietaného technického riešenia, sú v skutočnosti význakové časti úžitkového vzoru č. 2156. Úžitkový vzor č. 2156 „Plynový radiátor PR“ z roku 1998 pritom patril žalobcovi.

12. Rovnako sa žalobca nestotožnil s názorom žalovaného, že vyjadrenie spoločnosti I. G. C STROJAL, s.r.o. (dokument D4) nemožno považovať za relevantný stav techník. Tento dokument, uvádzaný tiež v znaleckom posudku (D5) považuje žalobca za relevantný dôkaz o tom, že konštrukčné riešenie dymovodu Flamenca bolo v čase registrácie úžitkového vzoru č. 4373 už od roku 1998 známym stavom techniky.

13. Pokiaľ žalovaný uviedol, že nebral do úvahy predložený dokument D7 (merania Štátneho skúšobného ústavu Piešťany Plynového radiátora PR a Flamenca), tento záver žalobca tiež spochybňuje. Technické normy STN EN 613 a pod. jednoznačne definujú skúšobné podmienky a tie musia byť dodržané v každom čase a za každých okolností, musia byť hodnoverné, objektívne a rovnaké pre dané zariadenia.

14. Žalobca opakovanie namietal, že úžitkový vzor č. 4373 predstavuje plagiát vo vzťahu k produktu, ktorý vyrábala od roku 1998 a bol zapísaný ako úžitkový vzor č. 2156. Zmenu jednej nepodstatnej kóty v inak absolútne identickom výkrese nepovažuje za hodnú na konštatovanie novosti či prekročenia rámca prostej odbornej schopnosti. Dáva do pozornosti, že dvaja bývalí technici spoločnosti MODRATHERM s.r.o. (pôvodný majiteľ úžitkového vzoru č. 2156) prešli v roku 2005 do spoločnosti Sepro s.r.o. (majiteľ úžitkového vzoru č. 4373) a v tom istom roku spoločnosť Sepro s.r.o. uviedla na trh ohrievač FLAMENCO na základe úžitkového vzoru č. 4373.

15. Žalobca tiež zastával názor, že žalovaný sa riadne nevysporiadal so žalobcom predloženými znaleckými posudkami, čím sa dopustil porušenia rozsudku správneho súdu sp. zn. 23S/87/2014, ktorý bol pre tento prípad kasačne záväzný.

16. K správnej žalobe sa vyjadril aj žalovaný, ktorý akcentoval zákonnosť svojho rozhodnutia, poukázal na prílišnú všeobecnosť úžitkového vzoru č. 2156, konštrukčné odlišnosti úžitkového vzoru č. 4373 v porovnaní s úžitkovým vzorom č. 2156 (a to aj na žalobcom predložených nákresoch), zotrval tiež na svojom postoji k žalobcom predloženým dokumentom počas správneho/administratívneho konania.

17. Žalobca vo svojej replike opätovne zotrval na svojom názore, že konštrukčné riešenie úžitkového vzoru č. 4373 nepredstavuje nové technické riešenie a nie je ani výsledkom vynálezcovskej činnosti.

18. Správny súd rozsudkom č. k. 23S/79/2016-84 zo dňa 18. januára 2017 zrušil rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňové rozhodnutie a vec vrátil na ďalšie konanie. Dospel pritom k názoru, že napadnuté technické riešenie nespĺňa podmienku novosti a ani nepresahovalo rámec odbornej schopnosti, a teda neboli splnené podmienky pre zápis napadnutého úžitkového vzoru do registra úžitkových vzorov. Zastával pritom názor, že rozdiely medzi spornými technickými riešeniami spočívajúce v tvare spaľovacej komory, v rozdielnych tvaroch dymovodov a rozdielnych krytoch radiátorov nemajú charakter takých zmien, ktoré by niesli prvok novosti, alebo by presahovali rámec prostej odbornej schopnosti.

19. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom sp. zn. 5Spv/1/2017 zo dňa 22. novembra 2018 zrušil predchádzajúci rozsudok správneho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dospel pritom k názoru, že predchádzajúci rozsudok správneho súdu je nedostatočne odôvodnený, keď z neho nevyplýva, ako správny súd aplikoval rozhodnú normu na daný skutkový stav, ale vyplýva z neho len tá skutočnosť, že názor správneho súdu je odlišný od názoru žalovaného, resp. že žalovaný síce správne právny predpis vyložil, ale nesprávne ho mal aplikovať. V rozsudku správneho súdu teda chýbali relevantné právne úvahy podporujúce jeho závery.

20. V ďalšom procesnom postupe sa k zrušujúcemu rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyjadril ďalší účastník, akcentujúc jeho správnosť a žiadajúc o zamietnutie žaloby a ukončenie dlhotrvajúceho sporu.

21. Žalobca vo svojich vyjadreniach zo dňa 12. marca 2019, 9. júla 2019, 20. septembra 2019 a žalovaný vo svojich vyjadreniach zo dňa 28. marca 2019 a 21. augusta 2019 v podstatnom zopakovali svoju argumentáciu z predchádzajúcej fázy súdneho konania.

22. Na pojednávaní dňa 17. júla 2019 navrhol žalobca v prípade pochybností zo strany správneho súdu prizvať do konania znalkyňu, resp. aby v predmetnej veci nariadil znalecké dokazovanie.

23. Výzvou zo dňa 2. augusta 2019 správny súd vyzval žalobcu, aby uviedol otázky, ku ktorým má byť nariadené znalecké dokazovanie. Žalobca v podaniach zo dňa 7. augusta 2019 a zo dňa 20. augusta 2019 uviedol, že v predmetnom súdnom konaní pozoruje prieťahy v konaní, ktoré mu v súvislosti s nekalosúťažným konaním výrobcu napadnutého výrobku spôsobujú škodu. Lehoty pre vypracovanie znaleckého posudku považoval žalobca za prídlhé, a preto vyjadril svoj nesúhlas s

ustanovením ďalšieho znalca v súdnom konaní. Akcentoval pritom dostatočnosť doteraz vyhotovených znaleckých posudkov.

24. Správny súd rozsudkom č. k. 23S/154/2018-134 zo dňa 25. septembra 2019 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) správnu žalobu žalobcu zamietol. Dospel k názoru, že pre zamietnutie návrhu na výmaz bolo podstatné posúdenie novosti napadnutého riešenia a presiahnutia rámca prostej odbornej schopnosti v zmysle § 44 ods. 1 písm. f) zákona o úžitkových vzoroch v nadväznosti na § 1 a § 4 zákona č. 478/1992 Zb. o úžitkových vzoroch. Relevantným vo veci bolo podľa správneho súdu vymedzenie nárokov, pretože ním sa podľa § 8 ods. 3 zákona o úžitkových vzoroch vymedzuje predmet ochrany. Ďalšie náležitosti, ako popis technického riešenia, možno využiť pre náležitú predstavu technického riešenia a jeho pochopenia, ako i výkladu nárokov na ochranu. Výklad nárokov na ochranu však nemôže byť použitý v takom rozsahu, že by rozširoval nároky nad rámec, v akom boli prihlasovateľom/majiteľom úžitkového vzoru zadefinované.

25. Z porovnania napadnutého riešenia s riešeniami predstavujúcimi stav techniky podľa dokumentov D1 a D2 podľa správneho súdu vyplynulo, že napadnuté riešenie je nové, keďže v žiadnom z dokumentov sa nenachádzali všetky podstatné znaky riešenia, tak ako sú opísané v hlavnom nároku na ochranu napadnutého úžitkového vzoru. Konkrétne pri porovnaní úžitkových vzorov č. 2156 a č. 4373 je zrejmé, že v nárokoch na ochranu pri úžitkovom vzore č. 2156 nie je bližšie definovaná spaľovacia komora na rozdiel od úžitkového vzoru č. 473, kde je tvar spaľovacej komory presne definovaný. Rovnako boli zistené rozdiely v kryte a tvare koncovky dymovodu. Tieto rozdiely pritom uznal sám žalobca a vyplývajú tiež zo znaleckého posudku znalkyne Q. F..

26. Správny súd dal tiež do pozornosti, že žalobca sa dostal do stavu dôkaznej núdze v dôsledku príliš všeobecnej a vágnej formulácie predmetu ochrany v úžitkovom vzore č. 2156. Správny súd sa tiež stotožnil s názorom, že žalovaný postupoval správne, pokiaľ vo výmazovom konaní posudzoval splnenie podmienok ochrany technického riešenia definovaného znakmi uvedenými v nárokoch na ochranu napadnutého úžitkového vzoru, a nie konkrétneho výrobku na trhu, pričom tieto znaky porovnával so znakmi riešení, ktoré sú opísané v namietaných dokumentoch. Znalecké posudky predložené žalobcom neporovnávali znaky napadnutého úžitkového vzoru so znakmi riešení vyplývajúcich z namietaných dokumentov a ani neposudzovali presiahnutie rámca prostej odbornej schopnosti odborníka v danej oblasti techniky. Znalci z odboru energetika tak vypracovali posudky len vo vzťahu ku konkrétnym výrobkom na trhu, pričom sa nezaoberali rozhodujúcou otázkou, či napadnuté riešenie je nové a či je výsledkom vynálezcovskej činnosti, k čomu sa im vyjadrovať ani neprináleží, keďže nejde o znalcov z odboru priemyselného vlastníctva. Z predložených znaleckých posudkov úrad zohľadnil to, že z posudkov vyplýva, že medzi spornými riešeniami existujú rozdiely. A to v technických prvkoch, ktoré ovplyvňujú úžitkové vlastnosti plynových ohrievačov. Správny súd sa stotožnil aj s názorom žalovaného, že technické znaky a ich vzájomná kombinácia v predmetnej veci nevyplývajú zrejším spôsobom zo stavu techniky (z predložených namietaných dokumentov). Na pojednávanie si správny súd tiež prizval zamestnankyňu žalovaného, ktorá podala odborné vyjadrenie k posudzovaniu technickej stránky veci pri rozhodovaní o návrhu žalobcu pričom z jej vyjadrenia vyplynul postup pri posudzovaní patentových nárokov, ako aj rozsah použiteľnosti predložených znaleckých posudkov žalobcom.

27. Pre správny súd v predmetnej veci nevyvstala potreba nariadiť v súdnom konaní znalecké dokazovanie. Súčasne žalobca od svojej požiadavky vykonať znalecké dokazovanie v priebehu súdneho konania upustil.

28. K námietke žalobcu, že namietané riešenie vykazuje horšie vlastnosti ako riešenie žalobcu, toto považoval správny súd za irelevantné. Pri posudzovaní presiahnutia rámca prostej odbornej schopnosti nie je totiž dôležité, či došlo k zlepšeniu vlastností. Takáto požiadavka nevyplýva podľa správneho súdu ani zo zákona o úžitkových vzoroch.

III.

Kasačná sťažnosť a priebeh konania na kasačnom súde

29. Proti rozsudku správneho súdu podal žalobca - sťažovateľ kasačnú sťažnosť z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci správnym súdom podľa § 440 ods. 1 písm. g) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“). Žiadal zrušiť napádaný rozsudok správneho súdu a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

30. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti namieta, že napadnutý úžitkový vzor v čase jeho zápisu do registra úžitkových vzorov nespĺňal zákonné podmienky podľa § 4 zákona o úžitkových vzoroch, teda že ide o nové riešenie, ktoré by bolo výsledkom vynálezcovskej činnosti. Sťažovateľ namieta, že viackrát počas konania žiadal, aby žalovaný alebo majiteľ napadnutého úžitkového vzoru hodnovernými dôkazmi preukázali, v čom spočíva vynálezcovská činnosť pôvodcov napadnutého vzoru. Pričom takýto dôkaz v konaní predložený nebol.

31. Podľa sťažovateľa v čase prihlásenia napadnutého úžitkového vzoru existoval na trhu dostupný plynový radiátor, ktorý nevykazoval žiadne nedostatky uvedené v prihlásení napadnutého úžitkového vzoru (kvalita spaľovania pri nízkych emisných limitoch CO a NOx). Na trh ho mal od roku 1999 uvádzať právny predchodca sťažovateľa, o čom pôvodcovia napadnutého úžitkového vzoru, ako bývalí zamestnanci právneho predchodcu sťažovateľa, museli vedieť. Uvádza, že podľa certifikačných skúšok teplota spalín v ohrievači ďalšieho účastníka dosahovala 332 °C oproti ohrievaču žalobcu, ktorý dosahuje teplotu 235 °C, pričom účinnosť ohrievača ďalšieho účastníka bola 83,3% a ohrievača žalobcu 90,27%. Podľa sťažovateľa (s odkazom na výsledky meraní) nie sú pravdivé ani tvrdenia majiteľa napadnutého úžitkového vzoru, že inovatívne riešenie spaľovacej komory, koaxiálneho dymovodu, pripojenia telesa rozvodu vzduchu na spaľovaciu komoru a krytu, riešia účinnejší prestup tepla od spalín do vzduchu, a to práve plynule rozširujúcou sa spalínovou časťou spaľovacej komory nachádzajúcou sa za zúženým prechodom.

32. Podľa názoru sťažovateľa jednu malú zmenu, zmenu jedného ohybu, v snahe vyvolať dojem odlišného riešenia spaľovacej komory, nie je možné vzhľadom na existujúci stav techniky považovať za výsledok vynálezcovskej činnosti. Pokiaľ žalovaný uplatňoval prístup v zmysle teórie „problém a riešenie“, tak sťažovateľ namieta, že preukázaním nepravdivosti tvrdení majiteľa napadnutého úžitkového vzoru (otázka kvality spaľovania pri nízkych emisných limitoch CO a NOx) neexistoval problém, ktorý mal byť majiteľom úžitkového vzoru riešený. V čase prihlásenia úžitkového vzoru totiž na trhu existoval dostupný Plynový radiátor PR, ktorý vyrábala a na trh od roku 1999 uvádzala právny predchodca sťažovateľa. Tento ohrievač nevykazoval žiadne nedostatky. Sťažovateľ tiež poukazuje, že pôvodcovia spochybňovaného úžitkového vzoru boli zamestnanci právneho predchodcu sťažovateľa a mali k dispozícii aj výkresovú dokumentáciu produktu právneho predchodcu sťažovateľa.

33. Sťažovateľ tiež spochybňuje názor, že za vynález je možné považovať aj malé technické zlepšenie. Kontruje, že v predmetnej veci nedošlo k žiadnemu zlepšeniu. Zmeny v napadnutom riešení nie je možné definovať ako vynálezcovskú činnosť, teda niečo, čo je vybočením alebo skokom z normálneho technologického vývoja. Zmena kóty spaľovacej komory podľa názoru sťažovateľa mala v predmetnej veci za následok len zmenšenie činnosti plochy spaľovacej komory, čím znížila účinnosť plynového ohrievača, zhoršila tuhostné a pevnostné vlastnosti spaľovacej komory a spôsobila vznik nežiadúcich zvukových efektov. Rovnako tvar dymovodu považuje sťažovateľ za bežne používaný, o čom svedčí oznámenie výrobcu dymovodov, spoločnosti IGS Stroj s.r.o. (D4).

34. Podľa názoru sťažovateľa ním predložené znalecké posudky dokazujú, že výkresová dokumentácia majiteľa napadnutého úžitkového vzoru je výkresovou dokumentáciou sťažovateľa, a na tejto dokumentácii bola zmenená pečiatka a dokreslené zmeny (úpravy). Sťažovateľ zastáva názor, že tak správny súd ako aj žalovaný sa touto skutočnosťou mali zaoberať.

35. Ku kasačnej sťažnosti sťažovateľa sa vyjadril žalovaný, ktorý poukázal na to, že argumentácia sťažovateľa ja v podstatnom len zhrnutím jeho predchádzajúcich vyjadrení, na ktoré dal riadnu odpoveď správny súd. Z kasačnej sťažnosti nemožno vyvodiť, v čom má spočívať nesprávnosť

záverov správneho súdu. Vo vzťahu k meritórnym námietkam sťažovateľa žalovaný v podstatnom zopakoval svoju argumentáciu z konania pred správnym súdom. Súčasne dal do pozornosti, že úžitkový vzor č. 4373 je už zaniknutý (platný bol do 18. októbra 2012) a rovnako je už zaniknutý aj úžitkový vzor č. 2156 (platný bol do 20. augusta 2008). Keďže došlo k zániku úžitkových vzorov a nebola preukázaná existencia prebiehajúcich súdnych konaní súvisiacich s úžitkovými vzormi, sťažovateľ nemôže byť dotknutý na svojich subjektívnych právach napadnutým rozhodnutím žalovaného. Preto je, podľa názoru žalovaného, daný dôvod na zastavenie súdneho konania podľa § 99 písm. b) SSP. Žalovaný navrhuje preto kasačné konanie zastaviť, alternatívne zamietnuť kasačnú sťažnosť sťažovateľa.

36. Ku kasačnej sťažnosti sa vyjadril aj ďalší účastník, ktorý navrhol kasačnú sťažnosť zamietnuť a priznať ďalšiemu účastníkovi nárok na náhradu trov konania v plnej výške. Zastával názor, že sťažovateľ nevymedzil kasačný dôvod podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP riadne. Okrem toho kasačná sťažnosť neobsahuje žiadne nové argumenty, na ktoré by už správny súd nedal odpoveď. Rozsudok správneho súdu považuje ďalší účastník konania za správny a zákonný.

37. Sťažovateľ vo svojej replike k vyjadreniam ku kasačnej sťažnosti v podstatnom zotrval na svojej argumentácii uvedenej v kasačnej sťažnosti. Postup žalovaného v celej veci vníma ako tendenčný a zaujatý.

38. V priebehu kasačného konania, dňa 1. januára 2021, nadobudla účinnosť novela Ústavy Slovenskej republiky, ústavný zákon č. 422/2020 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa Ústava Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb. v znení neskorších predpisov, ktorou bol zriadený Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (čl. 143 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky). K 1. augustu 2021 prevzal Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú agendu správneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v správnom súdnictve, vrátane prerokúvanej veci (čl. 154g ods. 4, 5 a 6 Ústavy v spojení s § 101e ods. 1 a 2 a § 8a ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov). V súlade s rozvrhom práce Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky na rok 2021 bola prerokúvaná vec pridelená náhodným výberom na rozhodnutie senátu 3S v zložení uvedenom v záhlaví tohto rozsudku a je v kasačnom konaní vedená pod pôvodnou spisovou značkou.

IV.

Posúdenie kasačného súdu

39. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP), po zistení, že kasačná sťažnosť sťažovateľa bola podaná včas (§ 443 ods. 1 SSP), oprávnenou osobou (§ 442 ods. 1 SSP) a je prípustná (§ 439 ods. 1 SSP), preskúmal napadnutý rozsudok správneho súdu v medziach sťažnostných bodov uplatnených sťažovateľom (§ 453 ods. 2 SSP) spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

40. Na úvod sa kasačný súd zameril na návrh žalovaného na zastavenie súdneho a kasačného konania z dôvodu, že sťažovateľ v priebehu správneho súdneho konania stratil právny záujem na výmaze úžitkového vzoru č. 4373, keďže tento zanikol 18. októbra 2012 a všetky súdne konania, ktoré v súvislosti s týmto úžitkovým vzorom prebiehali boli ukončené (§ 44 ods. 4 zákona o úžitkových vzoroch v znení účinnom do 30. júna 2016). Podľa názoru kasačného súdu argumentácia žalovaného smeruje k dôvodu zastavenia konania pre odpadnutie dôvodu na pokračovanie v konaní (keďže zanikol právny záujem sťažovateľa na výmaze úžitkového vzoru a prípadné zrušenie rozhodnutia žalovaného by beztak viedlo len k zastaveniu administratívneho konania) podľa § 99 písm. g) SSP. Pokiaľ žalovaný v tomto kontexte navrhol zastaviť súdny prieskum, kasačný súd považuje za potrebné dať do pozornosti, že zastavenie správneho súdneho konania z dôvodu odpadnutia dôvodu na pokračovanie v konaní (§ 99 písm. g) SSP) podlieha ústavnokonformnému výkladu (mutatis mutandis rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 142/2015 zo dňa 10. marca 2015, publikované v ZNaUÚS pod č. 58/2015). Zo všetkých jeho výkladových alternatív je preto potrebné preferovať tú, ktorá najväčšmi vyhovuje hodnotám a princípom zakotveným v Ústave. Osobitnú rolu

tu zohráva práve maxima obsiahnutá v čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy. Inými slovami, uplatňovanie § 99 písm. g) SSP nesmie viesť k odopretiu spravodlivosti a najmä k odopretiu prístupu k súdu takým fyzickým a právnickým osobám, ktoré boli ukrátené na svojich právach (osobitne na základných právach a slobodách) postupom orgánov verejnej moci.

41. Práve z tohto dôvodu nemožno zastaviť správny súdny prieskum takého rozhodnutia alebo opatrenia, ktoré už zasiahlo do právnej sféry dotknutých subjektov (zasiahlo do ich subjektívnych práv a povinností, resp. ak tieto práva už boli realizované), i keď počas súdneho prieskumu jeho účinky zanikli. Je tomu tak preto, že obsah súdnej ochrany v správnom konaní sa po uplynutí účinkov žalovaného rozhodnutia dostáva do sekundárnej podoby, ktorej podstatou je vytvorenie základu pre prípadný nárok na náhradu škody (obdobne tiež rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 274/2018 zo dňa 13. novembra 2018, sp. zn. III. ÚS 416/2018 zo dňa 16. januára 2019 a iné). Právo na náhradu škody, ktorá vznikla nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej správy, a ktorej uplatnenie je podmienené konštatovaním nezákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy (§ 3 ods. 1 písm. a) v spojení s § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov), je pritom rovnako základným právom fyzických a právnických osôb (čl. 46 ods. 3 Ústavy).

42. Zastaviť správne súdne konanie s odkazom na § 99 písm. g) SSP nemožno ani vtedy, ak je na pokračovaní súdneho prieskumu daný verejný záujem explicitne garantovaný/chránený právom, i keď účinky napadnutého rozhodnutia správneho orgánu počas súdneho prieskumu pominuli (rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 529/2019 zo dňa 19. januára 2021, sp. zn. I. ÚS 380/2019 zo dňa 13. júla 2021 a iné).

43. Kasačný súd zastáva názor, že žalovaný zamietnutím návrhu na výmaz úžitkového vzoru č. 4373 odobril tomuto riešeniu ochranu, ktorá v potenciálnej rovine mohla zasiahnuť do práv sťažovateľa, ktorý je majiteľom úžitkového vzoru č. 2156 a namieta ich identickosť. Rozhodnutie žalovaného tak zasiahlo do právnej sféry a právom chránených záujmov sťažovateľa, a i keď mohlo dôjsť k strate právneho záujmu sťažovateľa na výmaze úžitkového vzoru č. 4373 (pozri § 44 ods. 4 zákona o úžitkových vzoroch v znení účinnom do 30. júna 2016), nedošlo k strate jeho právneho záujmu na deklarovanie nezákonnosti rozhodnutia žalovaného v súvislosti s jeho potenciálnymi nárokmi na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím žalovaného podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov. Obsah súdnej ochrany sa preto v tomto konaní už presunul do svojej sekundárnej podoby a kasačný súd preto musí konštatovať, že nie sú splnené podmienky na zastavenie či už správneho súdneho alebo kasačného konania podľa § 99 písm. g) SSP. Kasačný súd teda pristúpil k meritórnemu posúdeniu kasačnej sťažnosti sťažovateľa.

44. Vychádzajúc z kasačnej sťažnosti sťažovateľa bolo úlohou kasačného súdu posúdiť, či úžitkový vzor č. 4373, v kontexte sťažovateľom predložených dôkazov, (ne)spĺňa podmienky ochrany úžitkovým vzorom podľa § 1 zákona č. 478/1992 Zb. o úžitkových vzoroch - (i) novosti a (ii) presiahnutia rámca prostej odbornej schopnosti, a teda či sú dané podmienky na jeho výmaz podľa § 44 ods. 1 písm. f) zákona o úžitkových vzoroch.

45. Podľa § 44 ods. 1 písm. f) zákona o úžitkových vzoroch v znení účinnom do 30. júna 2016 na návrh tretej osoby úrad vykoná výmaz úžitkového vzoru z registra (ďalej len „výmaz“), ak f) neboli splnené podmienky na zápis úžitkového vzoru do registra podľa predpisov platných v čase jeho zápisu...

46. Podľa § 1 zákona č. 478/1992 Zb. o úžitkových vzoroch technické riešenia, ktoré sú nové, presahujú rámec prostej odbornej schopnosti a sú priemyselne využiteľné, sa chránia úžitkovými vzormi.

47. Podľa § 45 ods. 1 zákona o úžitkových vzoroch v znení účinnom do 30. júna 2016 návrh na výmaz musí obsahovať právne a skutkové odôvodnenie a súčasne sa musia predložiť alebo označiť dôkazy,

ktoré navrhovateľ výmazu predloží a o ktoré sa návrh na výmaz opiera. Rozšírenie alebo doplnenie návrhu na výmaz nie je prípustné; na také rozšírenie alebo doplnenie úrad v rámci konania a rozhodovania vo veci neprihliada.

48. Podľa § 52 ods. 1 a 2 zákona o úžitkových vzoroch v znení účinnom do 30. júna 2016

- 1) Účastník konania pred úradom je povinný predložiť alebo navrhnúť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.
- 2) Úrad rozhoduje na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ktoré boli účastníkmi konania predložené alebo navrhnuté.

49. Kasačný súd v súvislosti s kasačnou sťažnosťou sťažovateľa dáva do pozornosti, že v predmetnej veci ide o konanie o výmaz úžitkového vzoru na návrh tretej osoby. Ide o osobitný typ konania, kde tretia osoba spochybňuje splnenie podmienok pre ochranu už zapísaného úžitkového vzoru. Vychádzajúc z § 45 ods. 1 a § 52 ods. 2 zákona o úžitkových vzoroch v znení účinnom do 30. júna 2016 kasačný súd konštatuje, že v tomto type konania dôkazné bremeno na spochybnení splnenia podmienok zápisu úžitkového vzoru (predloženia a navrhnutia dôkazov na vyvrátenie novosti či prekročenia prostej odbornej schopnosti pri vytváraní technického riešenia) spočíva výlučne len na navrhovateľovi/žiadateľovi. Príslušný správny orgán v tomto konaní nie je povinný zisťovať skutočný stav veci, ale rozhoduje len na takého základe takého skutkového stavu, ktorý bol zistený z vykonaných dôkazov predložených alebo navrhnutých účastníkmi konania.

50. Sťažovateľ sa preto mylí pokiaľ dôvodí, že bolo povinnosťou či už žalovaného alebo ďalšieho účastníka konania v konaní o výmaz úžitkového vzoru č. 4373 dokazovať novosť chráneného technického riešenia či presiahnutie odbornej schopnosti pri jeho tvorbe. Osobitne ak žalovaný dospel k názoru, že sťažovateľ nepredložil žiadne také dôkazy, ktoré by spochybňovali splnenie týchto podmienok.

51. V súvislosti so sťažovateľom formulovanými námietkami a dôkazmi predkladanými či už v administratívnom konaní alebo v konaní pred správnym súdom kasačný súd konštatuje, že tento v zásade spochybňuje splnenie dvoch podmienok ochrany úžitkového vzoru č. 4373, a to splnenie podmienky novosti a presiahnutia rámca prostej odbornej schopnosti pri tvorbe technického riešenia (§ 1 zákona č. 478/1992 zb. o úžitkových vzoroch).

V.A K novosti technického riešenia

52. Podľa § 4 ods. 1, 2 a 3 zákona č. 478/1992 Zb. o úžitkových vzoroch

- 1) Technické riešenie je nové, ak nie je súčasťou stavu techniky.
- 2) Stavom techniky na účely tohto zákona je všetko, čo bolo pred dňom, od ktorého prislúcha prihlasovateľovi úžitkového vzoru právo prednosti (§ 9), zverejnené.
- 3) Stavom techniky nie je také zverejnenie výsledkov práce prihlasovateľa alebo jeho právneho predchodcu, ku ktorému došlo v posledných šiestich mesiacoch pred podaním prihlášky úžitkového vzoru.

53. K sťažovateľom spochybňovanej novosti technického riešenia sa kasačný súd stotožňuje s názorom žalovaného ako aj správneho súdu, že technické riešenie je potrebné považovať za nové, ak nie je súčasťou stavu techniky, pričom stavom techniky sa rozumie všetko, čo bolo pred dňom, od ktorého prislúcha prihlasovateľov úžitkového vzoru právo prednosti, zverejnené (§ 1 a § 4 ods. 1 a 2 zákona č. 478/1992 Zb. o úžitkových vzoroch v spojení s § 44 ods. 1 písm. f) zákona o úžitkových vzoroch). Pre rozhodovanie žalovaného ako aj správneho súdu bol pritom rozhodujúci stav techniky vyplývajúci z dôkazov navrhnutých a predložených sťažovateľom v správnom konaní.

54. Kasačný súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s názorom žalovaného ako aj správneho súdu, že medzi úžitkovým vzorom č. 2156 (D1) a č. 4373 existujú rozdiely, ktoré sú zrejmé už z predložených výkresov. Ide o odlišný tvar spaľovacej komory, mriežka dymovodu a odlišnosť vrchného krytu radiátora. Tieto odlišnosti nepopiera ani sťažovateľ a vyplývajú tiež zo sťažovateľom predkladaných podkladov (odpoveď na otázku č. 7 v znaleckom posudku znalkyne Q. F. č. 7/2011 - D5).

55. Námieta sťažovateľa voči novosti predmetného riešenia v podstate spočíva v tom, že odlišnosti sa týkajú nepodstatných častí, ktoré nemajú vplyv na účinnosť technického riešenia. V tomto smere kasačný súd, v zhode so správnym súdom ako aj žalovaným poukazuje na skutočnosť, že aj zo znaleckého posudku predloženého sťažovateľom (D5) vyplýva, že časti úžitkového vzoru č. 4373, ktorými sa tento líši od úžitkového vzoru č. 2156 (D1), majú vplyv na úžitkové vlastnosti plynových ohrievačov (odpoveď na otázku č. 2, 8, 9, 10 a 11). Kasačný súd sa preto zhoduje so sťažovateľom a žalovaným v tom, že technické riešenie chránené úžitkovým vzorom č. 4373 v porovnaní s riešením chráneným úžitkovým vzorom č. 2156 (D1) predstavuje novú kombináciu s minimálne 3 novými technicko-konstruktérskymi prvkami, ktoré môžu mať vplyv na účinnosť plynového ohrievača. Sťažovateľovi sa tak nepodarilo preukázať, že by technické riešenie zapísané ako úžitkový vzor č. 4373 bolo už v minulosti (predo dňom práva prednosti) zverejnené, bolo súčasťou stavu techniky a teda nešlo by o nové technické riešenie. Kasačný súd opätovne zdôrazňuje, že nebolo úlohou žalovaného a ani prvostupňového orgánu ex offio vykonávať šetrenie v prospech tvrdení sťažovateľa, bol to práve sťažovateľ, ktorý bol svoje tvrdenia povinný preukázať.

56. Pokiaľ sťažovateľ namieta, že zo znaleckého posudku znalkyne Q. F. č. 7/2011 - D5 vyplýva, že výrobné výkresy produktu sťažovateľa (vyrábaného od roku 1998/1999 a chráneného úžitkovým vzorom č. 2156) a produktu vyrábaného na základe technického riešenia chráneného úžitkovým vzorom č. 4373 sú identické, pričom do pôvodných výkresov sťažovateľa (resp. jeho predchodcu) mali byť vpísané a vkreslené zmeny, ani táto skutočnosť nie je v predmetnom konaní relevantná. V konaní o výmaz sa totiž neskúma, či majiteľ úžitkového vzoru č. 4373 disponoval pôvodnými výrobnými výkresmi sťažovateľa a do nich vkresľoval/vpisoval zmeny, ale to, či technické riešenie úžitkového vzoru č. 4373 je nové. Kasačný súd v tomto smere musí konštatovať, v zhode so správnym súdom a žalovaným, že kombinácia technických prvkov obsiahnutá v úžitkovom vzore č. 4373 je nová, nachádzajú sa v nej aj odlišné prvky oproti technickému riešeniu zapísanému ako úžitkový vzor č. 2156.

V.B K požiadavke presiahnutia rámca prostej odbornej schopnosti

57. Vo vzťahu k požiadavke presiahnutia rámca prostej odbornej schopnosti kasačný súd konštatuje, že táto nie je v zákone č. 478/1992 Zb. o úžitkových vzoroch legálne definovaná. Kasačný súd zastáva pritom názor, že ide v zásade o také riešenia, ktoré pre odborne spôsobilú osobu nevyplývajú zrejším spôsobom z aktuálneho poznania v oblasti techniky.

58. Kasačný súd sa zhoduje so správnym súdom a žalovaným v tom, že sťažovateľ nepredložil žiadne také dôkazy, z ktorých by vyplývalo, že technické riešenie obsiahnuté v úžitkovom vzore č. 4373 je riešením, ktoré by v čase zapísania úžitkového vzoru zrejším spôsobom pre odborne spôsobilú osobu vyplývalo z vtedajšieho poznania v oblasti techniky. V tejto súvislosti kasačný súd opakovane poukazuje na skutočnosť, že chránená kombinácia prvkov obsiahnutá v úžitkovom vzore č. 4373 je nová, teda sťažovateľ nepreukázal, že by bola pred zapísaním úžitkového vzoru zverejnená a bola súčasťou stavu techniky. Rovnako ani nepreukázal, že by išlo o jednoduché a zjavné kombinovanie prvkov, ktoré by nebolo jedinečné a zjavným/zrejším spôsobom by vyplývalo z vtedajšieho poznania v oblasti techniky. Pokiaľ sťažovateľ namieta, že v rámci úžitkového vzoru č. 4373 ide v porovnaní s úžitkovým vzorom č. 2156 o drobné a bezvýznamné zmeny, kasačný súd rovnako ako správny súd a žalovaný zastáva názor, že drobné zmeny a vylepšenia môžu predstavovať riešenia nárokuje si ochranu podľa zákona o úžitkových vzoroch. V predmetnej veci bolo preukázané, že majiteľ úžitkového vzoru č. 4373 vykonal zmeny, ktoré sa týkajú častí ohrievača, ktoré majú vplyv na jeho účinnosť (bod 55 tohto rozsudku). Takéto zmeny, resp. technické riešenia obsahujúce takéto zmeny, si nepochybne môžu nárokovat ochranu podľa zákona o úžitkových vzoroch.

59. Pokiaľ sťažovateľ namieta, že zmeny deklarované v úžitkovom vzore č. 4373 neprinesli konkrétnemu produktu, vyrobenému na základe tohto technického riešenia, žiadne lepšie účinky v porovnaní s produktom sťažovateľa, kasačný súd aj túto námietu považuje za nedôvodnú. Na jednej strane kasačný súd považuje za zrozumiteľné výhrady žalovaného k realizovaným meraniam predloženým sťažovateľom v podkladoch D6 a D7 (rozdielne podmienky a nároky na realizáciu

porovnávacích meraní v priebehu času v dôsledku zmeny STN, ako aj významný časový odstup medzi meraniami) ako aj jeho námietky, že v konaní nebol predložený dôkaz, že úžitkové vzory č. 4373 a č. 2156 sa zhodujú s produktami, ktoré boli v rámci meraní porovnávané. Teda, že boli podľa predmetných úžitkových vzorov aj skonštruované. Na druhej strane kasačný súd zdôrazňuje, že aj keby akceptoval výsledky meraní predložené sťažovateľom ako hodnoverné dôkazy, tieto by v zásade neboli spôsobilé zvrátiť výsledok konania o výmaze. Je tomu tak preto, že zákon o úžitkových vzoroch ako ani zákon č. 478/1992 Zb. o úžitkových vzoroch neukladali ako podmienku pre poskytnutie ochrany technickému riešeniu to, že toto by muselo prinášať zlepšenie či lepšie účinky v porovnaní s predchádzajúcimi riešeniami. Zákonodarca vyžaduje a vyžadoval (§ 1 zákona č. 478/1992 Zb. o úžitkových vzoroch), aby technické riešenie, ktoré si nárokuje ochranu úžitkového vzoru bolo (i) nové, inovatívne, (ii) presahovalo rámec prostej odbornej schopnosti a (iii) bolo priemyselne využiteľné.

60. Kasačný súd dáva osobitne v súvislosti s námietkami sťažovateľa do pozornosti, že úlohou správneho súdu a ani žalovaného v predmetnej veci nie je rozhodnúť o tom, ktorý z produktov (či produkt sťažovateľa alebo ďalšieho účastníka konania) je lepší, ale o tom, či úžitkový vzor č. 4373, resp. technické riešenie v ňom obsiahnuté, spĺňalo zákonné podmienky pre poskytnutie ochrany úžitkovým vzorom. Sťažovateľ pritom nepredložil také dôkazy, ktoré by prezumpciu splnenia týchto podmienok zapísaným úžitkovým vzorom vyvrátili.

V.C K námietke nesprávneho hodnotenia predložených znaleckých posudkov

61. Pokiaľ sťažovateľ namieta, že žalovaný a správny súd sa nedostatočne vysporiadali s výsledkami znaleckého dokazovania a na tieto riadne neprihliadali, kasačný súd sa s týmto názorom nestotožňuje.

62. Kasačný súd nespochybňuje, že znalecký posudok je relevantným dôkazom aj v konaní o výmaz úžitkového vzoru. Táto skutočnosť je zrejماً už z § 34 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „Správny poriadok“) v spojení s § 58 ods. 4 zákona o úžitkových vzoroch. Je preto právom účastníka konania predložiť znalecký posudok, resp. navrhnúť vykonanie znaleckého dokazovania ako dôkaz. Znalecká činnosť má pritom charakter špecializovanej odbornej činnosti vykonávanej znalcami pre zadávateľa (§ 16 ods. 1 zákona č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov). Úlohou znalca je pritom zodpovedať odborné otázky týkajúce sa jeho znaleckého odboru. Znalec nemôže poskytovať odpovede na právne otázky, keďže subjektom zodpovedným za výklad a aplikáciu práva v súdnom konaní je výlučne súd, v správnom konaní patrí rozhodovacia kompetencia správnomu orgánu. Platí pritom, že predložený znalecký posudok je dôkazom. Ako taký podlieha hodnoteniu dôkazov a určovaniu výpovednej hodnoty, ktoré uskutočňuje rovnako príslušný orgán. Inými slovami, ani v správnom konaní či v správnom súdnom konaní nie sú príslušné orgány viazané závermi a názormi znalca. Pri ich hodnotení sa však správne orgány či správny súd musia vyvarovať svojvôle.

63. Kasačný súd vo vzťahu ku konaniu o výmaze úžitkového vzoru dáva do pozornosti rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Sžhuv/2/2014 zo dňa 3. augusta 2016, publikované ako R 67/2016, v ktorom uviedol:

„I. Otázka posúdenia, či bol predmet ochrany úžitkového vzoru v čase jeho zápisu spôsobilý na zápis podľa zákona č. 478/1992 Zb. o úžitkových vzoroch v znení neskorších predpisov, je otázkou právnou a orgán verejnej správy vychádza pri rozhodovaní zo skutkového stavu zisteného na základe hodnotenia dôkazov. Správna úvaha orgánu verejnej správy sa preto v takomto prípade uplatní iba v obmedzenom rozsahu. Skutkové a právne závery orgánu verejnej správy o týchto otázkach správny súd preskúmava v rámci riadneho posudzovania námietok uplatnených v žalobe, a to v plnom rozsahu. II. Ak v konaní pred správnym súdom vyjde najavo nevyhnutnosť posúdenia odborných otázok, správny súd si môže vyžiadať odborné vyjadrenie, príp. i znalecký posudok, s výnimkou prípadov, v ktorých by si posúdenie danej veci nevyžadovalo osobitné odborné vedomosti.“

64. Kasačný súd sa stotožňuje s právnym názorom vysloveným vo vyššie uvedenom rozhodnutí a konštatuje, že otázka, či je technické riešenie spôsobilé na ochranu úžitkovým vzorom, a teda či je nové, výsledkom činnosti presahujúcej rámec prostej odbornej schopnosti a priemyselne využiteľné (§

1 zákona č. 478/1992 Zb. o úžitkových vzoroch), je otázkou právnou. Zodpovedať túto otázku preto nepatrí znalcovi, ale správne mu orgánu, poťažmo správne mu súdu v správne m súdne m konaní.

65. Pokiaľ preto sťažovateľ, odkazujúc na predložené znalecké posudky, dôvodí, že z nich vyplýva záver znalcov, že technické riešenie chránené úžitkovým vzorom č. 4373 nie je nové a nie je ani riešením presahujúcim rámec proste j odborne j schopnosti, ide o neprípustné zodpovedanie právne j otázky znalcom, na ktoré správne žalovaný a ani správne súd neprihliadali. Znalecké posudky tak boli pre príslušné orgány relevantné len v te j časti, v ktore j poskytujú odpove de na odborné/technické otázky týkajúce sa sporných technických riešení - rozdiely v prvkoch riešení, spôsobilosť rozdielov ovplyvniť účinnosť technického riešenia a pod. Tieto závery sťažovateľom predložených znaleckých posudkov pritom správne súd, žalovaný ako aj prvostupňový orgán zohľadnili a riadne sa s nimi vysporiadali aj v odôvodnení svojich rozhodnutí. Sťažovateľ pritom v správne m súdne m konaní netrval na vyhotovení ďalšie ho znaleckého posudku a ani neformuloval odborné otázky, ktoré by mali byť prípadným znaleckým dokazovaním zodpovedané. Aj v te jto časti sú preto námietky sťažovateľa nedôvodné.

V.
Záver

66. Sumarizujúc vyššie uvedené skutočnosti kasačný súd uzatvára, že nezistil dôvodnosť kasačných námietok sťažovateľa. Rozsudok správne ho súdu považuje za vychádzajúci zo správne ho právne ho posúdenia veci a náležite odôvodnený. Preto kasačnú sťažnosť sťažovateľa podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

67. O náhrade trov kasačného konania rozhodol kasačný súd tak, že ju žiadne mu z účastníkov konania nepriznal, keďže sťažovateľ nemal úspech v kasačnom konaní, u procesne úspešného žalovaného nezistil výnimočné dôvody, pre ktoré by mohol spravodlivo požadovať náhradu trov konania a ďalšie mu účastníkovi konania v kasačnom konaní nevznikli žiadne trovy v súvislosti s plnením povinností, ktoré by mu uložil súd a neboli zistené ani dôvody hodné osobitného zreteľa pre priznanie nároku na náhradu trov konania (§ 467 ods. 1 v spojení s § 167 ods. 1, § 168 a § 169 SSP). Pre úplnosť kasačný súd dodáva, že výzvu č. k. 23S/154/2018-171 zo dňa 17. februára 2020 (výzva na vyjadrenie ku kasačnej sťažnosti) nemožno považovať za uloženie povinnosti ďalšie mu účastníkovi konania, keďže nebola vydaná uznesením a ani z nej nevyplýva žiadne sankcionovateľné uloženie povinnosti ďalšie mu účastníkovi. Je len upozornením na procesné právo ďalšie ho účastníka konania a možnosť konania bez vyjadrenia (§ 450 ods. 3 SSP).

68. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššie ho správne ho súdu Slovenske j republiky pomerom hlasov 3:0 (§ 463 SSP v spojení s § 139 ods. 4 SSP).

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

